

Sygn. akt

X Gz 118/12

X Gz 119/12

Wpłynęło dnia 2012-11-07

podpis *10*

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2012 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy
w składzie następującym

Przewodniczący : Sędzia SO Lesław Zieliński

Sędziowie : Sędzia SO Leszek Guza

Sędzia SO Iwona Wańczura

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2012 r., w Gliwicach
na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym dłużnika Przedsiębiorstwa Produkcyjno-
Usługowo- Handlowego „DELTA” Spółki Jawnej Wioletta Panek, Mirosław Borowiecki w
upadłości z siedzibą w Zabrze

na skutek zażalenia uczestników Wioletty Panek i Mirosława Borowieckiego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 stycznia 2012 r.

sygn. akt XII GUp 17/11

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi rejonowemu
w Gliwicach.

/-/ Iwona Wańczura

/-/ Lesław Zieliński

/-/ Leszek Guza

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem umorzono postępowanie upadłościowe Przedsiębiorstwa
Produkcyjno- Usługowo- Handlowego „DELTA” Spółki Jawnej Wioletta Panek, Mirosław Borowiecki w
upadłości z siedzibą w Zabrze.

Na uzasadnienie wskazał Sąd Rejonowy, że o uchyleniu poprzedniego postanowienia o umorzeniu
postępowania syndyk masy upadłości podtrzymał swój wniosek z dnia 18 listopada 2008 roku o
umorzenie postępowania upadłościowego Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Usługowo- Handlowego
„DELTA” Spółki Jawnej Wioletta Panek, Mirosław Borowiecki w upadłości z siedzibą w Zabrze.

W uzasadnieniu syndyk wskazał, że w masie upadłości brak jest środków na zaspokojenie kosztów
postępowania upadłościowego.

Sydyk podniósł, iż w związku z wyłączeniem z masy upadłości nieruchomości położonej w Zabrze przy ul. Paderewskiego 25, która stanowi 82,2% powierzchni działek gruntu dotychczas włączonego w skład masy upadłości, niemożliwa jest sprzedaż pozostałych części nieruchomości, stanowiących kompleks gospodarczy. Pozostałe w masie nieruchomości nie posiadają dostępu do drogi publicznej oraz są znacznie obciążone przez hipoteki. Nadto wraz z wyłączeniem z masy przedmiotowej nieruchomości utracone zostały stałe przychody z jej najmu, które przeznaczone były na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Wpływy do masy upadłości z tytułu windykacji komorniczej należności upadłego są nieznaczne i nie zasilają masy upadłości w stopniu wystarczającym na pokrycie kosztów niniejszego postępowania. Pozostały w masie upadłości znikomy majątek ruchomy również nie gwarantuje możliwości pozyskania środków pieniężnych na pokrycie wydatków.

Majątek wolny od zabezpieczeń, a także środki pieniężne uzyskiwane w ramach postępowań egzekucyjnych nie zabezpieczają w tym przypadku kosztów postępowania upadłościowego.

Zdaniem syndyka podkreślenia wymaga również fakt, iż masa upadłości posiada długi z tytułu zawartych umów niezbędnych do zapewnienia właściwego toku procedury upadłościowej.

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z brzmieniem art. 361 pkt 1 prawa upadłościowego i naprawczego sąd umorzy postępowanie upadłościowe jeżeli majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Do kosztów postępowania ujętych w preliminarzu wydatków należą w szczególności: koszty obsługi prawnej związanej z windykacją należności, koszty obsługi rachunkowo-księgowej, koszty opinii wydawanych przez biegłych, zwrot wydatków koniecznych oraz wynagrodzenie syndyka.

Ponieważ koszty postępowania upadłościowego pokrywane są z majątku upadłego, to masa upadłości musi dysponować majątkiem, który po spieniężeniu lub wyegzekwowaniu pokryje koszty tego postępowania.

W niniejszej sprawie pozostały majątek upadłego nie przedstawia jakiegokolwiek wartości. Na obecnym etapie postępowania wpływy do masy upadłości są znikome, podobnie jak wartość majątku upadłej spółki.

Umorzenie postępowania upadłościowego prowadzi do jego zakończenia bez przeprowadzenia likwidacji majątku czy zawarcia układu. Umorzenie postępowania stanowi zatem wyjątek od zasady, że postępowanie upadłościowe prowadzi do zaspokojenia wierzycieli.

Analiza akt przedmiotowej sprawy wykazuje brak środków na pokrycie bieżących zobowiązań spółki oraz dalszych kosztów postępowania upadłościowego.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy postanowił umorzyć postępowanie upadłościowe Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego „DELTA” Spółki Jawnej Wioletta Panek, Mirosław Borowiecki z siedzibą w Zabrze na mocy art. 361 pkt 1 prawa upadłościowego i naprawczego.

Na postanowienie to zażalenie wnieśli uczestnicy Mirosław Borowiecki i Wioletta Panek którzy domagali się uchylenia postanowienia. Zażalenia wniesiono odrębnymi pismami o tożsamej treści. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili skarżący błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia pomagający na przyjęciu, że majątek masy upadłości nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania, podczas gdy w masie wciąż znajduje się wystarczający majątek, naruszenie przepisów postępowania a to art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. polegające na niewskazaniu przez Sąd podstawy faktycznej rozstrzygnięcia tj. podstaw uznania, że majątek upadłego mnie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania i oparciu rozstrzygnięcia jedynie na stanowisku syndyka, które zawiera ogólne, niepoparte rzeczywistą wiedzą twierdzenia, zwłaszcza, że od złożenia pierwszego wniosku o umorzenie postępowania syndyk nie sprawuje pieczy nad majątkiem upadłego i zaniedbuje swoje obowiązki, naruszenie przepisów postępowania poprzez niedoręczenie skarżącemu postanowienia Sadu Okręgowego z dnia 14 czerwca 2011 r., przedwczesność wydania postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania gdyż skarżącemu nie zostały doręczone wydane w niniejszym postępowaniu postanowienia, nie zostały dotychczas rozpoznane zażalenia na postanowienia wydane

w niniejszym postępowaniu, których rozpatrzenie ma wpływ na uznanie czy w masie znajdują się środki na pokrycie kosztów postępowania.

Zarzucili także skarżący niewłaściwy skład sądu orzekającego w przedmiocie umorzenia.

W uzasadnieniu podnieśli skarżący, że w masie upadłości znajdują się nieruchomości położone przy ul. Paderewskiego 25 o powierzchni około 1000 m², i o powierzchni 643 m² oraz ponad 3 ha gruntu w województwie świętokrzyskim – wycenione w 2004 r. na kwotę 255 000 zł. Syndyk masy upadłości wynajmował te pomieszczenia ale potem wypowiedział umowy najmu z przyczyn skarżącemu nieznanymi.

Nie jest prawdą, że nieruchomości nie mają dostępu do drogi publicznej. Dostęp ten jest poprzez sąsiednią działkę i drogi przez nią poprowadzone. Dotychczasowi najemcy korzystali z tego dojazdu. Możliwe jest też ustanowienie odpowiedniej służebności gruntowej.

W masie upadłości znajdują się wierzytelności na około 2 mln zł.

Syndyk masy upadłości podejmuje nikłe działania celem spieniężenia tych wierzytelności. Nie podjął także działań celem sprzedaży nieruchomości.

Ostatnio nie sporządzano spisu inwentarza i oszacowania. Nie wiadomo więc na jakiej podstawie ustalono, że majątek spółki nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania.

Wspólnicy spółki nie byli informowani o czynnościach syndyka mających na celu spieniężenie majątku spółki. Współpraca wspólników z syndykiem układała się źle.

Skarżący nie mają wiedzy na temat spieniężenia zapasu magazynowego sklepu przy ul. Cieszyńskiej o wartości 97 461, 41 zł. Ponadto lokal przy ul. Dworcowej w Bytomiu syndyk sprzedał poniżej wartości.

Wartości przejętego przez syndyka majątku ruchomego w ujęciu księgowym wynosiła około 760 000 zł. Wpływy w trakcie postępowania wyniosły około 900 tys. zł. Z tego syndyk zaspokoił jedynie wierzytelności w kwocie 218 tys. zł.

Zarzucili skarżący syndykowi niegospodarność.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenia uczestników muszą odnieść zamierzony skutek, bowiem zaskarżone orzeczenie wymyka się spod kontroli instancyjnej.

Na wstępie jednak należy wskazać na niezasadność zarzutu skarżących odnośnie składu Sądu pierwszej instancji. Skład ten był zgodny z art. 150 ust. 1 pr. up. i n.

Zgodnie z art. 229 pr. up. i n. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania upadłościowego stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem przepisów o zawieszeniu i wznowieniu postępowania

Zgodnie zaś z art. 328 § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Tych wymogów uzasadnienie Sądu pierwszej instancji nie spełnia.

Uzasadnienie to zawiera bowiem jedynie część historyczną, obejmująca opis wniosku syndyka o umorzenie postępowania, kilka ogólnikowych uwag na temat instytucji umorzenia postępowania upadłościowego oraz niczym nie poparte stwierdzenie że majątek upadłego nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania.